Mes tikime Lietuvių Fondo veikla

Kasmet į Lietuvių Fondą (LF) su įvairiais pasiūlymais, siųsdami aukas ar įsteigti fondelį, administruojamą LF, kreipiasi ne vienas žmogus. Šiemet tarp tokių besikreipiančiųjų buvo ir Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) komisijos pirmininkas, Lietuvos Respublikos garbės konsulas Aspen, CO, dr. Jonas Prunskis kartu su žmona dr. Terri Prunskis. Jie pasiūlė LF paskelbti Dr. Jono ir dr. Teri Prunskių „Atitikimo dovanos" lėšų rinkimo vajų (The Drs. Jonas and Terri Prunskis matching gift drive). Apie šį J. Prunskių šeimos sumanymą ir kalbamės su Jonu Prunskiu.

Dr. Terri ir Jonas Prunskiai savo antikvariniame „Porsche".

– Ką Jums ir Jūsų šeimai reiškia aukojimas? Ar esate LF narys?

– Sakoma, kad aukodamas žmogus ne tik padeda kitiems, bet ir praturtėja pats. Mes su Terri esame Lietuvių Fondo nariai, tad norime paskatinti visus dalyvauti labdaringoje veikloje. Ir nebūtinai remti tik šią garbingą organizaciją. Kiekvienas gali pasirinkti, kokiai lietuviškai organizacijai – ateitininkams, skautams ar dar kuriai nors – padėti. O gal kas norės paremti šokių ar dainų šventes? Puiku. Jei norime išlikti svečioje šalyje lietuviais, turime remti vienas kitą, aukotis vieni dėl kitų.

– Jei gerai suprantu, tokiu savo pasiūlymu nutarėte paskatinti žmones aktyviau aukoti LF. Paskelbdamas dr. Jono ir dr. Terri Prunskių „Atitikimo dovanos" lėšų rinkimo vajų parodėte, kad Jums svarbu, jog LF išsilaikytų. Kodėl?

– Esu įsitikinęs, kad LF svarbu išlaikyti, kaip svarbu išlaikyti ir kitas lietuviškas organizacijas. Lietuvių Fondas yra organizacija, kurios pagrindinis tikslas – išlaikyti ir remti lietuvišką kultūrą, švietimą, lietuviškos veiklos centrus Jungtinėse Amerikos Valstijose, Lietuvoje ir visame pasaulyje. Mes su žmona Terri tikime Fondo veikla ir jo pirmininku Mariumi Kasniūnu, todėl jam ir aukojame.

– Savo laiške LF rašote, kad iš savo paaukotų pinigų norite įsteigti net tris dr. J. ir T. Prunskių fondelius, kuriuos administruos Lietuvių Fondas. Gal jau esate numatę, kokie tai bus fondeliai?

– Mes apie tai nemažai kalbėjomės ir esame kai ką numatę, tačiau tiksliai, kokie fondeliai bus įsteigti, pasakysime 2014-aisiais.

– Ilgą laiką JAV lietuviai Jus pažinojo kaip gerą skausmo medicinos specialistą (net 6 kartus patekote į geriausiųjų šių specialistų sąrašą), tačiau popieriaus lape reiktų nemažai vietos ir Jūsų lietuviškos veiklos titulams išvardinti. Kuo Jus, žinomą gydytoją, kuriam, atrodo, nieko netrūksta, traukia lietuviška veikla?

– Gražų įsitraukimo į lietuvišką veiklą pavyzdį mačiau savo šeimoje. Drąsiai galiu pasakyti, kad meilė Lietuvai gimė būtent šeimoje. Mačiau, kiek daug lietuviškoje veikloje dirbo šviesaus atminimo mano mama dr. Albina Pundytė-Prunskienė. Be visų kitų lietuviškų darbų ji yra Lietuvos našlaičių globos komiteto steigėja.

Plačiai savo mecenatoriška veikla buvo išgarsėjęs ir mano dėdė prelatas Juozas Prunskis, visą savo gyvenimą pašventęs Dievui ir Lietuvai. Jų darbai įvertinti ir Lietuvoje – abu jie buvo apdovanoti Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordinu. Atsimenu, kai mama, lipdama į sceną atsiimti apdovanojimo, man tyliai pasakė: „Jie žino tiktai mažą dalį mano darbų." Iš jos išmokau, kad aukoti reikia tyliai ir iš širdies.

Žinoma, nemažai meilės Lietuvai įskiepijo man ir mano seneliai, Sibiro tremtiniai. Dažnai pagalvoju, kiek jie daug kentėjo. Džiugu, kad šiandien matome Lietuvą išsivysčiusią, laisvą šalį kitų Europos šalių apsuptyje.

Šį kartą viešai skelbiamas „Atitikimo dovanos" vajus man ir mano žmonai Terri yra neįprastas. Ne kartą esame žmonėms padėję, ne kartą aukoję, tačiau tą daugiausia darydavome tyliai, garsiai nesiskelbdami. Apie mūsų labdaringus darbus žinodavo tik tie, kam reikėjo žinoti.

– Gerb. Jonai, turite daug įvairiausių pareigų ir vardų. Kurios Jums mieliausias? Kurios sunkiausios?

– Galima sakyti, kad ir sunkiausios, ir mieliausios yra... tos pačios. Priklauso nuo to, kaip pažiūrėsi. Savo lietuviškoje veikloje išskirčiau atsakingiausias pareigas – esu išrinktas Lietuvos Respublikos Seimo/Pasaulio Lietuvių Bendruomenės komisijos pirmininku. Ne mažiau svarbios ir atsakingos Lietuvos garbės konsulo Aspen, Colorado, pareigos. Dažnus skrydžius iš Čikagos į Aspen taip pat galiu priskirti ir prie sunkiausiųjų, ir prie mieliausiųjų mano pareigų.

Su malonumu einu ŠALFASS (Šiaurės Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo ir Sporto Sąjungos) Slidinėjimo skyriaus pirmininko pareigas.

Jei pažiūrėsime iš profesinės pusės – su žmona Terri esame didžiausios intervencinio skausmo gydymo klinikos „Illinois Pain Institute" Čikagoje savininkai, ir čia man tenka eiti atsakingas vyriausiojo gydytojo pareigas. Tas darbas mielas širdžiai, tačiau taip pat nelengvas.

Neseniai mano pagrindinės ligoninės – Northern Illinois Medical Center, kurioje aš dirbu, Skyrimo (Nominating) komitetas pranešė visiškai man netikėtą naujieną: esu jų išrinktas šios ligoninės vyr. gydytoju ateinantiems dvejiems metams. Tai taip pat didelė atsakomybė.

– Kokia įprasta Jūsų diena? Kam skiriate daugiausia laiko?

– Mano diena dažniausiai prasideda telefoniniais pokalbiais su Lietuva. Toliau – darbas prie kompiuterio. Reikia atsakyti į gautus laiškus, rūpintis savo klinikos bei medicinine veikla, lietuviškais bei konsuliniais darbais.

Su pacientais paprastai dirbu 3 dienas per savaitę, o kitą laiką skiriu savo – vyr. gydytojo – pareigoms, reikia gi ir administracinį darbą nudirbti.

Domiuosi sportu, seku sportinius įvykius, pats bent 3 kartus per savaitę sportuoju.

Laiko reikia skirti ir šeimai bei draugams. Nuolat susirašinėju su savo vaikais, kurie šiuo metu mokosi Rytų pakrantėje esančiuose universitetuose: Vytas Harvard University, Cambridge, MA, o Kristina-Bard College, New York, NY.

– Ne paslaptis, kad Jūsų žmona Terri – ne lietuvė, tačiau Jūsų vaikai kalba lietuviškai. Kaip Jums pasisekė savo šeimą „pasukti" lietuvybės keliu?

– Nieko nereikejo „pasukti". Dar prieš vestuves mano žmona suprato, kokia svarbi man lietuvybė. Kalbėjomės ir apie tai, kad mūsų vaikai kalbės lietuviškai. Terri tam pritarė, jai lietuvybė taip pat svarbi. Aš pats, kol vaikai nepradėjo lankyti darželio, namuose su vaikais kalbėjau tik lietuviškai. Kai jie pradėjo lankyti lituanistinę mokyklą, tikrindavau, ar jie paruošė pamokas, o jei reikėdavo, tai ir padėdavau jas ruošti.

Esu be galo dėkingas savo žmonai, kuri, nesuprasdama, ką aš kalbu su vaikais, vis tiek skatino juos lankyti lituanistinę mokyklą, pritarė mano lietuviškai veiklai. O ir pati Terri truputį išmoko lietuviškai.

Vaikų lietuviškam auklėjimui daug įtakos turėjo ir tai, kad jie, kaip ir aš, priklauso puikiai Šiaurės Amerikos ateitininkų organizacijai. Mūsų vaikai ne kartą lankėsi Lietuvoje. Jie ten daug yra pamatė – nuo našlaičių namų iki prezidento kabineto. Pabuvojo ir Seimo rūmuose, kur aš dirbu.

– Ačiū už pokalbį.

Dr. Jonas Prunskis ir Marius Kasniūnas.

Kalbino **Laima Apanavičienė**